

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie prócz poniedziałków i dni świątecznych. — Numer niedzielny wychodzi codziennie prócz niedziel i świąt.

PRENUMERATA WYNOŚI:

Table with columns for subscription rates: Kraków, Austria-Węgry, Warszawa, Poznań, Łódź, Wrocław, Katowice, Głogów, Lublin, Białystok, Warszawa (inland), Warszawa (abroad), Warszawa (foreign).

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadawać wprost do Administracji „Nowej Reformy“ w Krakowie, Nr. rach. poczt. 857.484.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. — Telefon Redakcji i Administracji Nr 41, dla rozmów zamiejscowych 1672. — Reklamistów nadających Redakcji nie zwraca. W Łwowie sprzedawczych numerów po 6 halerczy; w Biurze dzienników A. Olszewskiego ulica Kilijńskiego 2 i w Biurze Plohn, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 4 hal., z przesyłką pocztową 6 hal.

NOVA REFORMA NUMER PORANNY

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscow: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscow: Administracja „Nowej Reformy“ — Główna trafikarna w Ryńku. — Agencja J. Hoppasa i A. Salomonowej, ul. Stawkowa 2. — Handel St. Karlińskiego, Sukienicze. — Biuro dzien-... (List of agents and subscription details)

1 1/2 Kg. UL. SZEWSKA L. 23. Advertisement for chocolate and confectionery.

Wyrok w procesie o ucieczkę Siczyńskiego.

Stanisławów, 20 lutego. Wczoraj wieczorem zapadł wyrok w procesie o ucieczkę Siczyńskiego. Dozorca Nuda skazany został na 4 lata ciężkiego więzienia, obustronnie postępowaniem i twierdzeniem, Tarnawski na 3 lata także więzienia, reszta dozorców w mianowicie Malarza, Kotluszki i Cieślakowa uwolniono od winy i kary. Tak skazani jak i prokurator wnieśli zażalenie niezaważności.

Ograniczenie kredytu w bankach.

Wiedeń. Przed kilku dniami dyrektor banku państwowego w Berlinie oświadczył się za ograniczeniem kredytu. Wczoraj oświadczył to samo generalny sekretarz Banku austro-węgierskiego Pranger, który podniósł, że materiały wkslowy jakościowo się pogorszyły i przypominał znany dowcip: wksle powinny opiewać: „Nie za trzy miesiące od daty zapłacisz pan, tylko za trzy miesiące od daty sprolongujesz pan“.

Oziębienie stosunków między Wiedniem a Berlinem?

Wiedeń, 20 lutego. Powszechną zwrócić tu uwagę, że pismo kondolencyjne cesarza Wilhelma do hr. Aehrenthalowej dotąd nie zostało ogłoszone, w przeciwieństwie do kondolencji innych monarchów. Sądzą, że przyczyną tego jest napięty stosunek, jaki w ostatnich czasach panował między ambasadorami niemieckim i wiedeńskim do hr. Aehrenthalowej i w ogóle pewne oziębienie stosunków między Berlinem a Wiedniem.

Po zgonie Aehrenthalowej.

Wiedeń. Król Ferdynand zjawił się wczoraj w ministerstwie spraw zagranicznych i złożył wieniec na trumnie hr. Aehrenthalowej. Wczoraj po południu otwarto przystęp do zwłok dla publiczności, która tłumnie napływała przez całe popołudnie.

Pismo kondolencyjne cesarza.

Wiedeń. Cesarz wystosował do hrabiny Aehrenthalowej pismo kondolencyjne, wyrażające w gorących słowach żal z powodu zgonu jej męża, w którym traci jednego z najbardziej oddanych mężów stanu, który potrafił wybitnie usprawnić służbę państwa, powołując go na to stanowisko. Wyśmienite usługi, oddane cesarzowi i monarchii, zapewnią hr. Aehrenthalowej trwałą pamięć.

Kondolencje.

Wiedeń. Król Ferdynand bułgarski przybył wczoraj do Wiednia i udał się zaraz do ministerstwa spraw zagranicznych, gdzie go powitał poseł Machis. — Król wyraził kondolencje z powodu zgonu hr. Aehrenthalowej, poczem przeszedł do sali, gdzie leżały zwłoki, ukląkł i modlił się; kazal wyrazić także kondolencje hrabinie. Ambasador Tschirschky zjawił się w ministerstwie spraw zagranicznych, aby wyraził kondolencje imieniem rządu niemieckiego i kanclerza. Prezydent ministrów hr. Stürgkh złożył po południu na trumnie hr. Aehrenthalowej wieniec imieniem rządu i wianem. Burmistrz Neumayer imieniem Rady miasta Wiednia przesłał hrabinie Aehrenthalowej pismo kondolencyjne. Wiedeń. Trzy grupy Izby panów złożyły wieniec na trumnie hr. Aehrenthalowej. Wiedeń. Wśród wielkiej liczby kondolencji nadeszłych do hrabiny Aehrenthalowej, znajdują się kondolencje: króla włoskiego i królowej, królowej belgijskiej, ks. regenta bawarskiego, w. księżny Elżbiety, wszystkich arcyksiążąt i arcyksiężen, ministra San Giuliano, ambasadora Tittoniego, Sir Greya, lorda Roseberga. Wielką jest też liczba nadeszłych wienców; między innymi jest wieniec od księżny Bismarck z Friedrichsruh.

Głosy prasy zagranicznej.

Berlin. Dzienniki tutejsze zamieszczają obzerne biografie i artykuły o hr. Aehrenthalu, charakteryzując jego działalność jako ministra spraw zagranicznych. Wszystkie te artykuły podnoszą jego wielkie zdolności dyplomatyczne. Niektóre dzienniki zarzucają mu, że był w stosunku do Niemiec w czasie sprawy marokańskiej biernym. Szczególnie „Deutsche Tageszeitung“ twierdzi, że hr. Aehrenthal nie okazał się wdzięcznym Niemcom, które dopomogły mu do triumfu w sprawie aneksyjnej. Mimo to jednak — zapewnia to pismo — Niemcy zachowują się z uznaniem wobec hr. Aehrenthalowej. „Local Anzeiger“ nazywa hr. Aehrenthalową niezwykłą osobistością i podnosi jego wielką energię.

Rzym. Cała prasa włoska pisze o hr. Aehrenthalu z nadszycym ciepłem i serdecznością.

Paryż, 20 lutego. Dzienniki tutejsze piszą z wielkim uznaniem o hr. Aehrenthalu, twierdząc, że był on właściwie przyjacielem Francji, czego kilkakrotnie dał dowód, zwłaszcza w sprawie marokańskiej. Prasa tutejsza obszernie rozkłada się nad stosunkami hr. Aehrenthalu do Niemiec. Londyn, 20 lutego. Dzienniki tutejsze nazywają hr. Aehrenthalę Bismarkiem austriackim, sądząc jednak, że śmierć jego przyczyni się do rychlejszego zbliżenia się Austrii do Rosji. Z tego powodu dzienniki są zadowolone z nominacji hr. Berchtolda na ministra spraw zagranicznych.

O spóźnionej dymisji.

Wiedeń. „Arbeiter Ztg“ i „Zeit“ zarzucają, że pismo odrzeczne cesarza do hr. Aehrenthalu nie było kontrasygnowane przez żadnego ministra, co nie odpowiada przepisom konstytucyjnym. Dzienniki te zarzucają także, że zaprzysiężenie ministra Berchtolda odbyło się już wczoraj, mimo, że nominacja nie została jeszcze urzędowo ogłoszona. Względem dzienniki te zastanawiają się nad przyczynami, z powodu których nastąpiła dymisja Aehrenthalu i nominacja hr. Berchtolda w dniu, w którym Aehrenthal był już nieprzytomny i śmierć jego nie ulegała żadnej wątpliwości.

Nominacja hr. Berchtolda.

Wiedeń. „Wiener Ztg“ ogłasza następujące pismo odrzeczne cesarza: Kochany hrabio Berchtold! Mianuję Pana ministrem mego domu i spraw zagranicznych i poruczęm Panu prezydium rady ministrów. Wiedeń, 17 lutego 1912. Franciszek Józef mp. Burian mp.

Dymisja Buriana.

Wiedeń, 20 lutego. Dymisja bar. Buriana dotąd nie została przyjęta. Tak samo co do osoby jego następcy obiegają na razie tylko pogłoski, w których najczęściej powtarza się nazwisko byłego prezydenta ministrów, obecnego namiestnika Tryestu ks. Hohenlohego. Bar. Burian ma obecnie lat 61 i od roku 1903, po śmierci Callaya, stoi na czale wspólnego ministerstwa skarbu. Jego działalność była przedmiotem bardzo ostrej krytyki, szczególnie w parlamencie austriackim, który w roku 1909 wyraził mu votum nieufności z powodu nadania koncesji w sprawie uwłaszczenia kmieci w Bośni Bankowi węgierskiemu. Także przy innych sposobnościach gospodarka Buriana była przedmiotem ostrej krytyki. Baron Burian byłby z pewnością już dawno dostał dymisję, gdyby nie był żegiem bar. Fejervarego, który swoimi wpływami go podtrzymywał. Zarzucają też Burianowi, że z jego winy zwlekano z zaprowadzeniem konstytucji w Bośni i że z jego winy przychodziło do zatargów między Chorwatami a Serbami w Bośni.

Sejm węgierski.

Budapeszt, 20 lutego. Na początku wczorajszego posiedzenia Sejmu prezydent Navay i prezydent ministrów hr. Khuen w dłuższych przemówieniach oddali hołd zasługom Aehrenthalu, poczem Sejm uchwalił w dniu pogrzebu, t.j. w piątek, nie odbywać posiedzenia i wysłać deputację na pogrzeb do Wiednia. Następnie w dyskusji nad przedłożeniami wojskowymi zabrał głos hr. Apponyi, który przedstawił w krótkim zarysie rozwój kwestii wojskowej i podniósł, że z faktu, iż większość rozpoczęła rokowania pokojowe, wynika, że sympatyzuje ona z pewnymi punktami życzeń opozycji. Mowa szczegółowo rozbiiera wywody hr. Khuena, poczem przedstawia życzenia opozycji, aby w przyszłości zapobiedz powtórzeniu się faktu, aby w razie nieudzielenia prawa poboru rekruta przez parlament, zatrzymano rezerwe. Mowa uznaje, że co do inartykulacji języka służbowego w wojskowej procedurze karnej, znać pewien postęp, ale projekt zawiera braki organizacyjne prawnopństwowe. Kiedy naród od dawna walczy o język służbowy węgierski, w ustawie wprowadza się język służbowy niemiecki, co martwi patriotów i przedstawia niebezpieczeństwo dla narodu. — Mowa kończy stwierdzeniem, że zarzuty polityczne, które skłaniają opozycję do zastosowania nadzwyczajnych środków, dokąd nie zostały uwzględnione; w mowie hr. Khuena nie widzi mowa rekojmii podstaw, któreby prowadziły do pokoju. Prezydent ministrów hr. Khuen Hederwary, wnioskując z tenora mowy hr. Apponyiego, widzi chęć do zawarcia pokoju; zarzuca dalej, że rokowania z opozycją były natury czysto prywatnej. Opozycja nie miała jednolitego planu, nie można więc było dojść do rezultatów praktycznych. Prezydent ministrów rozpoczął tedy rokowania z przywódcami i starał się wynaleźć sposób, któryby podzielał

Wspokajająco. W tym celu porozumiał się z rządem austriackim i innymi powołanymi czynnikami, ale — może to oświadczyć otwarcie — nie wdawał się w bezpośrednie rokowania, bo chodziło o projekty ustawy, które przysły do skutku za porozumieniem się obu rządów. Oba rządy zobowiązały się bronić przedłożenia (Poruszenie w Izbie).

Minister zaznacza dalej, że nie zgodził się na różne modyfikacje projektu, nie dlatego, że pochodziły one od opozycji, lecz ponieważ były nienależnie lub szkodliwe, poczem omawiał szczegółowo paragrafy, co do których opozycja zgłosiła zarzuty, twierdząc, że do § 3 jeszcze nie przedłożył wniosków o zmianę, bo to należy do rozpraw szczegółowych. Co się tyczy § 43, nikt nie powątpiewa w prawo Sejmu uchwalenia rekruta, ale trudnym jest i wykluczeniem dawanie z góry rekojmii, jak rząd stosować będzie ustawę. Rząd może być pociągany do odpowiedzialności, jeżeli ustawę zle zastosuje; między rządem a opozycją nie ma żadnej różnicy. Co do wojskowej procedury karnej, nie chodzi tu o uchwalenie życzeń większości czy mniejszości, lecz o stworzenie projektu, dobrego dla kraju i narodu. Jeszcze nigdy język węgierski nie był w takiej mierze uwzględniony, jak w procedurze wojskowej karnej. Co do reformy wyborczej odwołuje się prezydent ministrów na swoje kilkakrotne oświadczenia, dodając, że nie myśli o pluralności i chce, aby najbliższe wybory odbyły się już na podstawie nowej ordynacji. — Jeżeli z innej strony to nie nastąpi, jest gotów wystąpić z wnioskiem, polecającym rządowi, aby przedłożył projekt reformy wyborczej w terminie ściśle określonym.

Posel Justh odczytał oświadczenie, uchwalone na niedzielnej konferencji partii niezawisłości i z r. 1848. Partye trwają przy pakcie, zawartym w r. 1906, między koroną a narodem; domagają się przedewszystkiem załatwienia reformy wyborczej, a potem wojskowej. Stronnictwo mowy nie uchyla się od myśli prowizorycznego uregulowania reformy wojskowej. Mowa zapowiada dalszą walkę przeciw reformie wojskowej. (Tu powstała burzliwa scena, gdy pos. Rakowski woła do pos. Lewaya: Co pan tu chce; pan jesteś płatnym agentem!) Pos. Justh kończy: Zją ten oddaje narodowi przysięgę, kto staje między królem a narodem i nie dopuszcza do reformy demokratycznej.

Prez. min. Khuen zbija twierdzenie Justha, jakoby zawarty w r. 1906 obowiązywał rząd obecny i zaprzecza, jakoby osoba jego stała na przeszkodzie porozumieniu się korony z narodem. Następne obrady dzisiaj.

Kossuth pogodził się z rządem.

Budapeszt. Obiega pogłoska, że między rządem a partją Kossutha przyszło do porozumienia w sprawie przedłożenia wojskowych, tak że frakcja Kossutha nie wzięła udziału w obstrukcji.

Budapeszt. Pogłoski o bliskim zawarciu kompromisu między rządem a partją Kossutha utrzymują się. Partya Justha jest dalej stanowczo za opozycję.

Wielki strajk węglowy.

Wiedeń. Właściciele kopalń odrzucili wszystkie propozycje rządu i strajk górników zaczyna przybierać katastrofalne rozmiary, albowiem właściciele różnych fabryk wydalają robotników twierdząc, że z powodu strajku górników nie mogą ich zatrudniać, gdyż nie ma węgla. Jedno z towarzystw kolejowych wypowiedziało już wczoraj służbę części robotników, ponieważ, jak twierdzi, musi ograniczyć ruch z powodu strajku górników. Ceny węgla podskoczyły o trzy szylingi.

Z parlamentu niemieckiego.

Berlin. Pos. Puttlitz (kons.) oświadcza, że stronnictwo jego odrzuca podatek spadkowy, proponowaną zmianę regulaminu i nowy podział na okręgi wyborcze. Socjalnej demokracji nie należy popierać ani pośrednio, ani moralnie.

Pos. Paasche (nar. lib.) powiada, że narodowi liberali, wybierając socjalistę wiceprezydentem, nie zamierzali przez to odpowiadać na pełną taktę mowy tronową. Nie popierają oni dążeń republikańskich, ale wolą współdziałać z socjalistami, niż być wyrzucenymi poza nawias.

Pos. Gotthain (post. part. ind.) polemizuje z kanclerzem, zarzucając mu, że porzucenie kwestii wyboru prezydium wniósł w sprawę wewnętrzną parlamentu.

Kanclerz Bethmann Hollweg odpiert ten zarzut, twierdząc, że poruszenie sprawy tego wyboru było tylko słuszną krytyką stanowiska partii liberalnej. Prosi, aby stronnictwa wstrzymały się od krytyki przedłożenia o pokryciu zwiększonych wydatków wojennych, aż one wejdą do Izby.

Dyskusję przerwało. W sprawie osobistej oświadcza Bebel, że kiedy chodziło o wybór prezydenta, narodowi liberali z nim utraktu-

Cesarz Wilhelm a socjaliści.

Berlin. Cesarz Wilhelm konferował wczoraj z kanclerzem. Prasa żywo omawia odmówienie przyjęcia prezydium parlamentu przez cesarza. Niektórzy dzienniki krytykują ten krok, podnosząc, że cesarz Wilhelm częściej już przyjmował ludzi, którzy wcale na to nie zasługiwali. A jeżeli chodzi o socjalistów, to cesarz przyjął w r. n. na długim posłuchaniu przywódcę socjalistów w parlamencie angielskim Mac Donalda, z którym długo konferował. Złaje się jednak, że kanclerz chce wywołać konflikt między cesarzem a parlamentem, albowiem to zmusi stronnictwa mieszczańskie do tego, aby przy definitywnym wyborze prezydium nie głosowały na socjalistę. Jest to bardzo prawdopodobne, ponieważ wielka część narodowych liberałów nie będzie więcej głosować na socjalistę.

Krwawe demonstracje w Sarajewie.

Sarajewo. Podczas zjazdu niedzielnych rano kilka osób szablami. Syn radcy gminnego Sachinagacza, uczeń gimnazjalny, został postrzelony w głowę. Żyje jeszcze, ale niema nadziei utrzymania go przy życiu. Nie zbadano, kto strzelił. Dzienniki ostro występują przeciw policy, nazywając natomiast taktownym zachowaniem się wojska. Jak donosi „Hrwatski Dennik“, podczas demonstracji spalono chorągiew węgierską.

Sarajewo. Urzędowe śledztwo skonstatowało, że strzały, które padły w niedzielę i ranili śmiertelnie jednego studenta, nie pochodziły ani od policy, ani od wojska, które później interweniowało, lecz z szeregów demonstrantów. Sprawcy dotąd nie wysłędzono.

Sejm a zajścia niedzielne.

Sarajewo. Wśród wielkiego wzburzenia w kulorach, otwarto wczoraj posiedzenie. Galerye pełnione, sala także, na galeryi sporo studentów. Ława rządowa próżna. Gdy wiceprez. Mandić otworzył posiedzenie, daly się słyszeć wołania: Gdzie jest rząd! Pos. Veselicicz wołał: Gdzie są mądziarscy huzary!

Przewodniczący udzielił głosu burmistrzowi Sarajewa, Curcic z o w i e f e n d i, który oświadczył: Wiadomo prezydium i panom o smutnych zajściach niedzielnych, podczas których z powodu brutalności policyi polała się niewinna krew w dzieci i młodzieży. Wnoszę, aby zapytał rząd krajowy, jakie zamierza dać zaoszczędzenie za niewinnie przelaną krew. Na znak żałoby i protestu przeciwko nieludzkiemu postępowaniu policyi, wnoszę o zamknięcie posiedzenia. Wzywam ludność, aby się uspokoiła i zostawiła dalszą akcję posłom. Posiedzenie zamknięte.

Demonstracje wczorajsze.

Sarajewo. Wczoraj przyszło ponownie do demonstracji studentów, przy udziale kilku tysięcy Chorwatów, Serbów i Muzułmanów. Wczoraj demonstranci urządzili pochód po mieście, aby w ten sposób wyrazić sympatję rannym, znajdującym się w szpitalu. Do demonstrantów przemawiali posłowie wszystkich stronnictw, wzywając do spokoju. Kilku innych mówców protestowało przeciw mądziarskiej polityce w Chorwacji. Demonstranci wznosili okrzyki: „Bośnia jest słowiańska, a nie mądziarska!“ Przed gmachem rządowym pochód zatrzymano został przez policyę. Posłowie udali się do adwata cywilnego, który jednak nie chciał zezwolić na dalszy pochód, mimo, że przez cały czas panował wzorowy porządek. Wreszcie wystąpiło wojsko; wówczas młodzież zaintonowała hymn cesarski. Na interwencję kilku posłów, którzy oświadczyli, że zaprotęstują w Sejmie przeciw brutalnemu zachowaniu się policyi, demonstranci się rozeszli.

O godz. 5 po południu odbyło się nadszycym posiedzenie Sejmu, na którym przyszło do bardzo ożywionej dyskusji z powodu zachowania się policyi, albowiem okazało się, że policya pierwsza zaczęła strzelać i poraniła wielu demonstrantów. Posiowie protestowali przeciw zachowaniu się policyi, poczem na znak protestu opuścili posiedzenie, które zamknięte. W mieście wielkie wzburzenie.

Przerabianie „Inorodców“ na Rosyan.

Petersburg. „Riecz“ podaje niesłychanie ciekawy wypis z „rozkazu“ wojskowego, wydane przez pułkownika Szejnra w Łomży do pułku obłoneckiego dnia 2 lutego b. r. Rozkaz ten brzmi:

„Zauważymy, że inorodcy prowadzą korespondencję z rodziną nie w rosyjskim języku, lecz w swoim języku. Wszyscy oni mówią bardzo źle. lub łamanym językiem po rosyjsku, język zaś rosyjski — to język państwowy. Armia w czasie pokoju to szkoła. Inorodcy, dopóki jest na służbie podczas 3 lat, powinien i ma obowiązek nauczyć się państwowego języka rosyjskiego; to zaś możliwe jest tylko pod warunkiem oświadczenia inprodom żądania i mówienia i pisania tylko po rosyjsku. Jego krewni lub znajomi powinni odpowiadać również po rosyjsku. Pp. komendantom rot i naczelnikom komend rozkazuję przedsięwziąć środki dla wprowadzenia w życie tego żądania. Podpisz dowódcy pułkiem, pułkownik Szejnjer, m. Łomża.“

Sprawa chełmska.

Petersburg, 20 lutego. Na wczorajszym posiedzeniu Dumy rozpoczęło się drugie czytanie projektu ustawy o odłączeniu Chełmszczyzny. Dotąd zgłosili do projektu poprawki następujące: Szczekow (z pracy) domaga się usunięcia z tytułu projektu wyrazów „Królestwo Polskie“. Wojewok (także z pracy) wniósł do art. 1 poprawkę, żądając wyłączenia z Królestwa gubernij lubelskiej i siedleckiej w całości. — Wreszcie Pawłowicz (nacyonalista) domaga się uzupełnienia artykułu 12 przez postanowienie, rozszerzające na przyszłą gubernię chełmską ograniczenia co do nabywania i dzierżawy gruntów, obowiązujące dzisiaj w guberniach zachodnich.

Telegramy

z dnia 20 lutego

Andyencya Bililskiego u cesarza.

Wiedeń. Prezes Koła polskiego Bililski był wczoraj na dłuższym osobnym posłuchaniu u cesarza.

Bar. Banhans szefem sekcji.

Wiedeń. Następca szefa sekcji w ministerstwie kolejowym Roella ma być dyrektorem kolei północnej bar. Banhans. W miejsce Banhansa ma zostać dyrektorem kolei północnej szef sekcji w ministerstwie kolejowym dr Wiktor Rudeł albo dyrektor kolei północno-zachodniej G. Teubneruck.

Dyamentowe gody arc. Rainera.

Wiedeń. Z okazji godów dyamentowych arc. Rainera, odbyło się wczoraj uroczyste posiedzenie Izby panów, na które przybyli prawie wszyscy członkowie w strojach uroczystych; na galeryi było dużo publiczności, salon przyjęć udekorowano palmami, na ścianie zawieszono portret olejny arcyksięcia. Prezydent Windischgratz zagał posiedzenie przemową na „czść arcyksięcia i arcyksiężnie i prosił o upamiętnienie, aby prezydium złożyło życzenie parze arcyksiążęcej. Po przemowie odezwały się burzliwe oklaski, poczem posiedzenie zamknięte.

Z komisji dla reformy administracji.

Wiedeń. Na wczorajszym posiedzeniu partii konstytucyjnej wiceprez. Plenei wygłosił przemowę z okazji dyamentowych godów arc. Rainera.

Sprawa ugody w Czechach.

Wiedeń. „Slav. Corresp.“ donosi z Pragi, że rokowania ugodowe weszły znowu w stadium bardzo krytyczne, albowiem obie strony doszły do ostatnich granic i oświadczyły: „non possumus“.

„Siedatwo“ wykazało.

Petersburg. Śledztwo w sprawie zamachu na Stolypina wykazało, że zamach ten wykonany został na żądanie socjal-rewolucionistów i że na czele dotychczasowego komitetu stał niejski Winogradow, który potem uciekł.

Bomba w konaku.

Salonika. W Kircaewo (wilajet Monastyr) w buchtu w konaku bomba, gdy nikogo nie było. Sprawca, Bułgar, został przez ścigający go tłum zabity.

Włosi w Arabii.

London. B. Reutersa donosi z Lohaya w Arabii, że 15-go wyładowało 500 Włochów w Farsan.

Wypadek przy budowie tunelu.

Paryż. Wskutek usunięcia się bloku, zawalił się dostęp do budującego się tunelu Puy Morens w departamencie Ariège kolei transpirenejskiej. Zamkniętych w tunelu 150 robotników po kilkogodzinnej akcji uratowano.

Z republiki chińskiej.

Pekin. (B. Reutersa). Ogłoszony wczoraj manifest zapowiada, że Chiny przyjmują europejską rachubę czasu. Rok 1912 będzie pierwszym rokiem republiki. Juankszikaj przygotowują: zawiadomienie, notyfikujące moarstwow wybór jego na prezydenta i zawierające próbę o uznaniu republiki.

